

Súd: Správny súd v Banskej Bystrici
Spisová značka: TN-29Sa/7/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3023200076
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Petráš Vinczeová
ECLI: ECLI:SK:SpSBB:2024:3023200076.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Banskej Bystrici v konaní pred sudkyňou JUDr. Katarínou Petráš Vinczeovou v právnej veci žalobkyne: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom D. E. F. XXX, XXX XX E., právne zastúpená: JUDr. Marián Ševčík, Csc., advokát, so sídlom Nezábudková 22, 821 01 Bratislava, proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Trenčíne, Krajský dopravný inšpektorát, so sídlom Ul. Jilemnického č. 1, 911 42 Trenčín, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-TN-KDI-2/2023-P, takto

rozhodol:

Správny súd v Banskej Bystrici žalobu z a m i e t a .

Žalobkyni právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Administratívne konanie

Prvostupňové administratívne rozhodnutie

1) Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bánovciach nad Bebravou, odbor poriadkovej a dopravnej polície, okresný dopravný inšpektorát (ďalej aj len „prvostupňový správny orgán“) rozhodnutím č. ORPZ-BN-OPDP3-134-001/2022 ZOS zo dňa 08.11.2022 (ďalej aj len „prvostupňové rozhodnutie“) rozhodlo v zmysle ustanovenia § 70 ods. 7 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon o cestnej premávke“) tak, že vodičský preukaz č. G. vydaný na skupiny „B1, B, AM“ OR PZ v Dunajskej Strede, ktorého držiteľkou je žalobkyňa bol zadržaný podľa § 70 ods. 1 písm. a) zákona o cestnej premávke, pretože možno uložiť trest, alebo sankciu zákazu činnosti spočívajúcu v zákaze vedenia motorového vozidla. Prvostupňový správny orgán ako orgán, ktorý koná vo veci súvisiacej so zadržaním vodičského preukazu podľa § 70 ods. 7 zákona o cestnej premávke rovnako preskúmal odôvodnenosť zadržania vodičského preukazu z hľadiska bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky a na základe zistených skutočností rozhodol, že dôvody zadržania naďalej trvajú a preto vodičský preukaz nemohol byť jeho držiteľke vrátený.

2) Prvostupňový správny orgán odôvodnil vyššie uvedené rozhodnutie tým, že žalobkyňa dňa 01.11.2022 o 09.15 hod. viedla motorové vozidlo Hyundai s ev. č. H. v obci Bánovce nad Bebravou, po cesta na ulici A. Hlinku, kde bola pri bytovom dome č. 1147 zastavená a kontrolovaná hliadkou polície. Počas kontroly bola žalobkyňa vyzvaná, aby sa podrobila dychovej skúške na zistenie požitia alkoholu, ktorú po poučení odmietla vykonať, následne bola poučená o možnosti podrobiť sa lekárskemu vyšetreniu na zistenie požitia alkoholu alebo inej návykovej látky spôsobom ustanoveným osobitným predpisom, avšak žalobkyňa lekárske vyšetrenie nežiadala. Týmto konaním neuposlúchla pokyn a výzvu policajta súvisiacu s výkonom jeho oprávnení pri dohľade bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky,

keďže sa odmietla podrobiť vyšetreniu na zistenie požitia alkoholu spôsobom ustanoveným osobitným predpisom, hoci by také vyšetrenie nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jej zdravie. Uvedeným konaním bola žalobkyňa dôvodne podozrivou z porušenia ustanovenia § 3 ods. 2 písm. c) zákona o cestnej premávke, s poukazom na ustanovenie § 137 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, a tým spáchania prečinu Ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona, keďže pri výkone zamestnania alebo inej činnosti uvedenej v ods. 1 (t.j. inej činnosti, pri ktorej by mohla ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku) sa odmietne podrobiť vyšetreniu na zistenie návykovej látky, ktoré sa vykonáva dychovou skúškou alebo orientačným testovacím prístrojom, alebo sa odmietne podrobiť lekárskeho vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu, či nie je ovplyvnená návykovou látkou, hoci by to pri vyšetrení nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jej zdravie.

3) Proti prvostupňovému rozhodnutiu podala žalobkyňa v zákonom stanovenej lehote odvolanie. V podanom odvolaní poukázala na to, že dňa 01.11.2022 bola bez súdneho príkazu vyhostená policajnou hliadkou z bytu č. 29 na adrese Hlinku 1184/3, kde má prechodné bydlisko na základe majetkového podielu. Polícia bola uvedená do bytu jej dcérou, ktorá bola na návšteve u svojej babky. Nikto na mieste nebol fyzicky vyšetrený. Následne bola donútená odísť v pyžame a tenkej vetrovke na parkovisko, kde mala zaparkovaný súkromný osobný automobil Hyundai, ev. č.: H.. Keďže mala vozidlo zaparkované takmer na konci parkoviska z dôvodu, že dňa 31.10.2022 sa jej neznámy sused na parkovisku vyhrážal, že tam nemá čo parkovať a fotil si jej prístrojovú dosku, resp. tachometer, ako by jej auto chcel ukradnúť, chcela si vozidlo preparkovať za bytový dom. Pri odbočení z parkoviska na ulicu Vystrkov ju zastavila tá istá policajná hliadka a požiadala ju o dychovú skúšku. Túto žalobkyňa neodmietla a niekoľko krát sa snažila fúkať. Keďže nič nenafúkala, policajná hliadka jej začala nahovárať, že to znamená odmietnutie. Dala jej podpísať nejaký doklad, ktorý bez okuliarov na čítanie nevedela žalobkyňa prečítať. Potom jej boli odobraté doklady, vodičský preukaz, technický preukaz spolu s kľúčmi od vozidla a všetkými osobnými vecami a žalobkyňa bola odvedená na policajnú stanicu. Keďže bol sviatok, nemal na miesto prísť aký lekár, pričom žalobkyňa tvrdila, že nerozumela ničomu, čo s ňou hliadka robila. Bola v šoku, pretože nič nenafúkala a bolo jej bez predchádzajúceho súhlasu prokurátora odobraté osobné motorové vozidlo. To, že na vozidlo má uzatvorenú havarijnú poistku a na parkovisku môže stáť nebral nikto do úvahy. Nevie, čo robila polícia s jej vozidlom od 09.15 hod. do 16.20 hod. dňa 01.11.2022. Boli jej odcudzené kľúče od jej domu na adrese D. E. XXX, ďalej kľúče od garáže na adrese I., J. F. XX, kľúče od bytu na adrese J. XX I., ďalej tenisky zn. Rieker, zateplené bordové topánky, palice Nordic Walkong a iné osobné veci a doklady. Nikto jej neumožnil telefonovať advokátovi a bol je odobratý mobilný telefón. Po nejakom čase strávenom na polícii ju tá istá hliadka odvieďla na polikliniku Bánovce nad Bebravou, do ošetrovne interného oddelenia, kde jej bol zmeraný tlak a urobené EKG. Pred vytlačení správou mal podľa tvrdení žalobkyne príslušník polície nadiktovať doktorke, aby dopísala záver, že zo žalobkyne cíti alkohol. Preto žalobkyňa odmietla správu podpísať a požiadala o odber krvi, čo jej malo byť odmietnuté. Žalobkyňa zdôraznila, že vôbec nevedela, že ju na základe tohto vyšetrenia posadia do cely predbežného zadržania. Po zatvorení do cely musela niekoľkokrát rôznym policajtom fúkať cez okienko, rovnako nič nenafúkala. Dňa 02.11.2022 bola žalobkyňa vyšetrovaná, pričom opäť nemala okuliare na čítanie a jej okuliare do diaľky jej boli odmietnuté vydať. Poukázala na to, že vyšetrovateľovi podpísala doklady bez okuliarov, takže v nich mohlo byť veľa nezrovnalostí. Kópie dokladov nedostala. Takto podpísala aj nejaké doručovacie obálky. Po takto spísanom vyšetrení hliadka žalobkyňu následne odvieďla na Okresný súd v Bánovciach nad Bebravou, kde žalobkyňa voči trestnému rozkazu včas podala odpor. Uviedla, že nikdy nemala žiaden dopravný priestupok, ani nevedla motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, či omamných látok. Od vystavenia vodičského oprávnenia ako žena, matka, dcéra, podnikateľka a zahraničná diplomatka najazdila sama viac ako 500 tisíc km bez nehody. Je bezúhonná a pokiaľ v uvedenom prípade skutočne urobila nejaký dopravný priestupok, prejavila ochotu zaň niesť zodpovednosť. Záverom poukázala na to, že osobný automobil je jej zo zdravotného hľadiska každodennou oporou, keďže býva sama, autobusová zastávka je dosť vzdialená, nesmie nosiť ťažké veci a nemá sa o ňu kto postarať.

4) Prvostupňový správny orgán žalobkyňou podanému odvolaniu nevyhovelo a po zaujatí stanoviska spisový materiál v zmysle § 57 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej a j len „zákon o správnom konaní“) predložil k preskúmaniu a rozhodnutiu žalovanému.

Druhostupňové administratívne rozhodnutie

5) Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Trenčíne, Krajský dopravný inšpektorát (ďalej aj len „druhostupňový správny orgán“ alebo „žalovaný“) rozhodnutím č. KRPZ-TN-KDI-2/2023-P zo dňa 07.02.2023 (ďalej aj len „druhostupňové rozhodnutie“ alebo „napadnuté rozhodnutie“ podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku odvolanie žalobkyne zamietol a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil.

6) Po zhodnotení zhromaždených dôkazov žalovaný dospel k záveru, že zadržanie vodičského preukazu žalobkyne bolo v súlade s oprávnením policajta zadržať jej vodičský preukaz podľa ustanovenia § 70 ods. 1 písm. a) zákona o cestnej premávke, keďže žalobkyňa bola dôvodne podozrivou, že ako vodička vozidla sa odmietla podrobiť dychovej skúške na zistenie pitia alkoholických nápojov, ako aj lekárskeho vyšetreniu spojenému s odberom a laboratórnym vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu, hoci by takého vyšetrenie nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jej zdravie, čím neuposlúchla pokyn, výzvu alebo príkaz policajta súvisiaci s výkonom jeho oprávnení pri dohľade na bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky, kde za uvedený skutok možno uložiť sankciu alebo trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze vedenia motorového vozidla.

7) Žalovaný mal zo spisového materiálu týkajúceho sa danej veci za preukázané, že hliadka OO PZ v Bánovciach nad Bebravou dňa 01.11.2022 v čase o 09:15 hod. na ulici A. Hlinku spozorovala osobné motorové vozidlo zn. Hyundai ix35 bielej farby s ev. č.: H., ktorého vodič jazdil zo strany na stranu, čím vzniklo podozrenie, že tento vodič je pod vplyvom alkoholu. Následne bolo uvedené vozidlo predpísaným spôsobom zastavené a po jeho zastavení bola žalobkyňa vyzvaná, aby predložila doklady od vozidla a doklad totožnosti, čo vykonala. Keďže žalobkyňa javila známky požitia alkoholických nápojov, bola vyzvaná, aby sa podrobila dychovej skúške, čo odmietla, rovnako ako aj opakované výzvy k jej vykonaniu. Taktiež po poučení odmietla lekárske vyšetrenie spojené s odberom a vyšetrením krvi.

8) Vzhľadom na vyššie uvedené bola so žalobkyňou spracovaná správa o výsledku objasňovania priestupku, resp. záznam o skutku na úseku cestnej dopravy, kde boli opísané skutočnosti zaznamenané, ktorú žalobkyňa podľa tvrdenia žalovaného vlastnoručne (bez námietok) podpísala, vrátane prehlásenia „sused nutil“. Následne bol žalobkyňu podľa ustanovenia § 70 ods. 1 písm. a) zákona o cestnej premávke zadržaný vodičský preukaz č. G. a bola jej zakázaná ďalšia jazda. Žalobkyňa bola vzápätí zadržaná v zmysle § 85 ods. 2 Trestného poriadku ako podozrivá zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona.

9) Žalovaný zdôraznil, že z výroku napadnutého rozhodnutia o zadržaní vodičského preukazu je zrejmé, že vodičský preukaz bol žalobkyňu zadržaný podľa § 70 ods. 1 písm. a) zákona o cestnej premávke, a to z dôvodu, že možno uložiť trest, alebo sankciu zákazu činnosti spočívajúcu v zákaze vedenia motorových vozidiel. Žalovaný poukázal na to, že z vyššie uvedeného vyplýva, že rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu sa vydáva v prípade, ak za spáchaný skutok možno uložiť trest alebo sankciu zákazu činnosti spočívajúcu v zákaze vedenia motorového vozidla. Ak príslušný orgán uloží tento zákaz, potom v zmysle § 14 ods. 2 zákona o priestupkoch, resp. v zmysle § 61 ods. 8 Trestného zákona sa do času zákazu činnosti započíta čas, po ktorý páchatel' na základe opatrenia orgánu štátnej správy nesmel už túto činnosť vykonávať. Z uvedeného je zrejmé, že ako zákon o priestupkoch, tak aj Trestný zákon pripúšťajú možnosť využiť uvedené opatrenie, resp. postup za zákonom splnených podmienok tak, ako tomu bolo aj v uvedenom prípade. Pritom je bezpredmetné, či bol vodičský preukaz zadržaný z dôvodu, že možno uložiť trest (ak sa jedná o trestný čin), alebo že možno uložiť sankciu (ak sa jedná o priestupok) zákazu činnosti spočívajúcu v zákaze vedenia motorových vozidiel.

10) Žalovaný ďalej uviedol, že preskúmaním napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že zadržanie vodičského preukazu v uvedenom prípade bola zákonná, keďže žalobkyňa bola v čase zadržania vodičského preukazu na mieste samom, resp. v čase rozhodovania o zadržaní vodičského preukazu a v neposlednom rade, aj v čase rozhodovania o ňou podanom odvolaní dôvodne podozrivou z porušenia minimálne ustanovenia § 3 ods. 2 písm. c) zákona o cestnej premávke s poukazom na ustanovenie § 137 ods. 2 písm. b) citovaného zákona, a tým už priamo na mieste zadržania vodičského preukazu zo spáchania prečinu Ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona, pričom za uvedený čin je v zmysle ustanovenia § 32 Trestného zákona s odkazom na ustanovenie § 61 citovaného zákona možné uložiť trest zákazu činnosti. V napadnutom rozhodnutí žalovaný poukázal na to, že sa zaoberal výlučne so skutočnosťami majúcimi súvis s dôvodmi zadržania vodičského

preukazu, kde ostatné skutočnosti, vrátane prípadných návrhov na vykonanie ďalšieho dokazovania budú predmetom ďalšieho konania vo veci samej.

11) Žalovaný v súvislosti s námietkami žalobkyne k samotnému priebehu vyššie uvedeného skutku, resp. s jej tvrdením, že skutok sa nestal, opätovne poukázal na to, že rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu sa vydáva v čase, resp. v štádiu konania, keď osoba je dôvodne podozrivou zo spáchania určitého priestupku, príp. trestného činu, resp. z porušenia určitých ustanovení zákona o cestnej premávke, v dôsledku porušenia ktorých je možné uložiť trest alebo sankciu zákazu činnosti spočívajúcu v zákaze vedenia motorového vozidla (§ 70 ods. 1 písm. a) zákona o cestnej premávke). V uvedenom prípade sa tak nerozhoduje o samotnom skutku ako takom, pričom na splnenie podmienok na zadržanie vodičského preukazu je postačujúci predpoklad, resp. možnosť uložiť trest alebo sankciu zákazu činnosti, spočívajúcu v zákaze vedenia motorového vozidla za skutok, z ktorého spáchania je osoba podozrivá tak, ako tomu bolo aj v danom prípade (zo zabezpečených dôkazných prostriedkov podľa názoru žalovaného minimálne vyplývalo, že žalobkyňa viedla ako vodička vozidlo po komunikácii, na ktorú sa vzťahujú pravidlá cestnej premávky v zmysle zákona o cestnej premávke, po zastavení hliadkou PZ a výzve k vykonaniu dychovej skúšky túto odmietla, ako aj lekárske vyšetrenie spojené s odberom krvi, o čom má svedčiť správa o výsledku objasňovania priestupku, resp. záznam o skutku na úseku cestnej dopravy, pričom žalobkyňa javila známky požitia alkoholu, o čom má svedčiť lekárska správa zo dňa 01.11.2022). Žalovaný zdôraznil, že skutkový stav v uvedenom štádiu konania ešte v konečnom dôsledku ani nemôže byť úplne, spoľahlivo a bez akýchkoľvek pochybností zistený a preto v daných prípadoch ani nie je možná doslovná aplikácia § 46 zákona o správnom konaní (najmä v časti týkajúcej sa skutočnosti, že rozhodnutie musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci), ako ani ustanovenia § 47 ods. 3 citovaného zákona (najmä v časti týkajúcej sa povinností správneho orgánu v odôvodnení rozhodnutia uviesť, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu), aj keď sa inak na predmetné konanie, t.j. rozhodovanie o zadržaní vodičského preukazu zákon o správnom konaní vzťahuje. Na možnosť postupu orgánu v zmysle zákonných ustanovení zákona o cestnej premávke súvisiacich so samotným zadržaním vodičského preukazu a následným vydaním rozhodnutia o jeho zadržaní však táto skutočnosť nemá žiadny vplyv. Žalovaný okrajovo poukázal aj na to, že trestné konanie je vedené a prebieha nezávisle na konaní o zadržaní vodičského preukazu.

12) Vo vzťahu k odôvodnenosti zadržania vodičského preukazu žalovaný uviedol, že jediným dôvodom na zadržanie vodičského preukazu v zmysle § 70 ods. 1 písm. a) zákona o cestnej premávke je skutočnosť, že možno jeho držiteľovi za skutok, z ktorého spáchania je dôvodne podozrivým bez ohľadu na to, či ide o priestupok alebo o trestný čin uložiť trest, alebo sankciu spočívajúcu v zákaze vedenia motorového vozidla. Žiadny iný dôvod v zmysle citovaného ustanovenia nie je rozhodujúci pri zadržaní vodičského preukazu, resp. ani pri posudzovaní odôvodnenosti zadržania vodičského preukazu z hľadiska bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, t.j. napr. dĺžka vodičskej praxe, množstvo spáchaných priestupkov, potreba vodičského preukazu pre výkon povolania, osobné pomery účastníka konania, resp. z iných dôvodov. Ak by tomu tak bolo, potom ustanovenie § 70 ods. 4 zákona o cestnej premávke by stratilo význam a bolo by nepoužiteľné, keďže v zmysle tohto ustanovenia je policajt oprávnený po zadržaní vodičského preukazu jeho držiteľovi povoliť jazdu, najviac však na 15 dní. Žalovaný zdôraznil, že aj z dikcie tohto ustanovenia vyplýva, že dôvodnosť zadržania vodičského preukazu možno posudzovať len možnosťou uloženia trestu alebo sankcie zákazu činnosti.

13) Žalovaný v ďalšom texte napadnutého rozhodnutia poukázal na to, že orgán PZ, ktorý v súlade s ustanovením § 70 ods. 7 zákona o cestnej premávke s odkazom na ods. 4 citovaného ustanovenia, zároveň v čase vydávania rozhodnutia o zadržaní vodičského preukazu nemusí mať k dispozícii kompletný spisový materiál, keďže v tomto čase v mnohých prípadoch ešte nie je ukončené, či už samotné objasňovanie priestupku, prípadne nemusí byť ani začaté, a už vôbec nie ukončené prípadné trestné konanie. Žalovaný v súvislosti s uvedeným rovnako poukázal na to, že v zmysle ustanovenia § 70 ods. 7 zákona o cestnej premávke orgán PZ vydá rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu do 15 dní odo dňa zadržania vodičského preukazu, a to bez ďalšieho konania. Na možnosť postupu orgánu PZ v zmysle zákonných ustanovení zákona o cestnej premávke súvisiacich so samotným zadržaním vodičského preukazu a následným vydaním rozhodnutia o jeho zadržaní ani tieto skutočnosti podľa zdôvodnenia žalovaného nemajú vplyv. Zadržaním vodičského preukazu sa zároveň z jazykovo-gramatického, ako aj logického výkladu rozumie už samotné zadržanie vodičského preukazu policajtom na mieste, až do jeho následného vrátenia, resp. pominutia dôvodov pre ktoré bol zadržený. Rozhodnutie

o zadržaní vodičského preukazu tak už len následne formálne deklaruje skutočnosť, ktorá nastala v minulosti.

14) Žalovaný s ohľadom na námietky žalobkyne ďalej uviedol, že každé zadržanie vodičského preukazu spôsobuje zásah, či už do pracovných, resp. osobných pomerov konkrétnej osoby, avšak uvedená skutočnosť nie je prekážkou v možnosti využitia daného inštitútu, pričom v zmysle zákona o cestnej premávke dôvodnosť zadržania vodičského preukazu spočíva „iba“ v možnosti uloženia trestu alebo sankcie zákazu činnosti. Žalovaný opakovane zdôraznil, že z dikcie ustanovenia § 70 ods. 1 zákona o cestnej premávke jednoznačne vyplýva oprávnenie policajta zadržať vodičský preukaz okrem iného aj vtedy, ak možno uložiť trest alebo sankciu zákazu činnosti spočívajúcu v zákaze vedenia motorového vozidla. Využitie konkrétneho oprávnenia policajta (zadržania vodičského preukazu), na ktoré je zákonom o cestnej premávke zmocnený je možno posudzovať výlučne cez splnenie podmienok, ktoré striktne vymedzuje zákon a ktoré sú potrebné pre aplikáciu daného oprávnenia. V tomto prípade žalovaný zdôraznil, že oprávneniu policajta zadržať vodičský preukaz účastníčky konania predchádzalo dôvodné podozrenie, že táto sa ako vodička vozidla na výzvu príslušníka PZ odmietla podrobiť dychovej skúške na zistenie požitia alkoholických nápojov, ako aj lekárskeho vyšetreniu spojenému s odberom a laboratórnemu vyšetreniu krvi alebo iného biologického materiálu, hoci by takéto vyšetrenie nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jej zdravie, čím neuposlúchla pokyn, výzvu alebo príkaz policajta súvisiaci s výkonom jeho oprávnení pri dohľade nad bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky, za čo možno uložiť sankciu (za priestupok), resp. trest (za trestný čin) zákazu činnosti spočívajúci v zákaze vedenia motorových vozidiel, t.j. bol splnený zákonný predpoklad využitia oprávnenia policajta na zadržanie vodičského preukazu v zmysle § 70 ods. 1 písm. a) zákona o cestnej premávke.

15) Žalovaný v závere napadnutého rozhodnutia zhrnul, že sa zaoberal výlučne skutočnosťami majúcimi súvis s dôvodmi zadržania vodičského preukazu, kde ostatné skutočnosti, vrátane prípadných návrhov na vykonanie ďalšieho dokazovania budú predmetom ďalšieho konania vo veci samej. Zároveň uviedol, že pokiaľ sa žalobkyňa cítila poškodená postupom ktoréhokoľvek príslušníka PZ v predmetnej veci, mala právo obrátiť sa na kompetentné orgány so žiadosťou o preskúmanie jeho postupu. Zároveň žalovaný zdôraznil, že trestné konanie je vedené nezávisle na konaní o zadržaní vodičského preukazu, riadi sa Trestným zákonom a Trestným poriadkom a dozor nad ním vykonáva príslušný prokurátor. V trestnom konaní vedenom v predmetnej veci si žalobkyňa mohla nepochybné uplatniť aj príslušné opravné prostriedky. Rozhodovaním o zadržaní vodičského preukazu nie je rozhodovaním o vine a treste žalobkyne a toto rozhodnutie ho nijakým spôsobom nenahrádza. Konanie o tom, či sa žalobkyňa dopustila trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky a s nim súvisiacich porušení pravidiel cestnej premávky je premetom príslušného trestného konania, resp. súdneho konania. Až jeho výsledkom bude rozhodnutie o vine, či nevine žalobkyne, ako aj rozhodnutie o druhu a výške trestu.

16) Ohľadom námietok žalobkyne, že jej boli odcudzené rôzne veci (kľúče od domu, od garáže, od bytu, topánky a pod.) žalovaný uviedol, že v prípade podozrenia zo spáchania akéhokoľvek trestného činu mala žalobkyňa možnosť sa obrátiť na príslušné orgány s oznámením uvedených skutočností. Žalovaný zastáva názor, že neboli poškodené práva a oprávnené záujmy žalobkyne, ktoré jej zaručujú ústava, ústavné zákony, zákony, dohovory a medzinárodné zmluvy, ktorými je Slovenská republika viazaná.

Správna žaloba – žalobné body

17) Správnou žalobou pôvodne doručenu Krajskému súdu v Trenčíne dňa 17.03.2023 sa žalobkyňa domáha preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného, jeho zrušenia a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie a rozhodnutie.

18) V úvode podanej žaloby žalobkyňa zdôraznila, že jej bol odňatý vodičský preukaz na základe neúplne zisteného skutkového stavu, keď poverený príslušník PZ ako verejný činiteľ nesprávne ustálil skutkový stav. Žalobkyňa mala za to, že bez akýchkoľvek dôkazov bolo v administratívnom konaní rozhodnuté, že sa odmietla podrobiť dychovej skúške. Žalobkyňa poukázala na to, že žalovaným nebola riadne poučená ako má správne fúkať do dregera, aby prístroj na displeji uviedol nameranú hodnotu. Viacnásobné pokusy dýchať do dregera boli neúspešné, čo podľa presvedčenia žalobkyne viedlo k nesprávnemu právnemu záveru žalovaného, ktorý je právnym záverom nielen predčasným, ale aj nezákonným, a to od samého začiatku. Tvrdenie žalovaného, že žalobkyňa odmietla odber krvi sa tiež podľa jej názoru nezakladá na spoľahlivom zistení skutkového stavu, pretože sa podrobila lekárskeho

vyšetreniu a prítomný policajt mal nadiktovať službukonajúcej lekárke záver, ktorý je nepravdivý, nemajúci oporu v priebehu medicínskeho úkonu. Následné umiestnenie žalobkyne v CPZ bolo len vyústením nezákonného postupu žalovaného, keďže k tomu neboli k dispozícii právne relevantné dôkazy. Odňatie veci bolo podľa názoru žalobkyne pokračovaním nezákonného postupu žalovaného, keďže k tomu nebol žiaden právne relevantný dôvod. Žalobkyňa v podanej žalobe ozrejmla, že chcela preparkovať svoje osobné motorové vozidlo po konflikte s občanom, ktorý nedôvodne tvrdil, že tam nemôže parkovať, pričom parkovné miesto nevykazovalo žiaden dôkaz o vyhradenom parkovnom mieste pre uvedeného občana, ktorý podal na žalobkyňu oznámenie na štátnu políciu v Bánovciach nad Bebravou, ktorá tvrdenie riadne nepreverila na nevyhodnotila v rámci právneho poriadku.

19) Okrem vyššie uvedených skutočností, žalobkyňa poukázala i na to, že je pacientkou, ktorá prekonala ochorenie COVID-19, pričom k tejto diagnóze je známy notoricky medicínsky záver, že kapacita pľúc pacientov po tomto ochorení nedovoľuje mať taký výkon ako pri zdravých pľúcach, t.j. nedokáže podať výkon potrebný pre meranie dregerom. Na základe opísaného skutkového stavu podľa názoru žalobkyne záver povereného príslušníka PZ a následne obžaloby vykazuje neodstrániteľné právne vady, ktoré nedovoľujú akceptovať právny záver podať ožalobu, zadržať vodičský preukaz a odňať vyššie uvedené veci.

20) Žalobkyňa namietala i tú skutočnosť, že nebola žiadnym správnym orgánom priestupkovo riešená, na karte vodiča nemá žiaden priestupkový záver o tom, že je priestupkovo uznaná za vinnú. Taktiež namietala tú skutočnosť, že rozhodnutie v písomnej forme vyhotovil a podpísal v mene žalovaného príslušník PZ, ktorý nie je štatutárnym orgánom žalovaného, ktorý zároveň ani nepripojil poverenie zo strany štatutárneho zástupcu žalovaného, že je poverenou osobou rozhodnúť.

Vyjadrenie žalovaného k správnej žalobe, duplika žalovaného

21) Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 12.05.2023 uviedol, že preskúmal napadnuté rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu žalobkyne, ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo v celom rozsahu. Nezistil pritom dôvody na jeho zmenu alebo zrušenie. Dospel k záveru, že rozhodnutie bolo vydané príslušným správnym orgánom v súlade so zákonom ako predbežné opatrenie a stav šetrenia skutku, zo spáchania ktorého bola žalobkyňa podozrivá takýto postup odôvodňuje. Vzhľadom ku skutočnosti, že žalobkyňa neuviedla nové podstatné skutočnosti oproti tým, ktoré už uviedla vo svojom odvolaní proti rozhodnutiu o zadržaní vodičského preukazu, žalovaný zaujal nemenné stanovisko, tak ako to už uviedol v napadnutom rozhodnutí, pričom na v ňom uvedených záveroch a svojom hodnotení trval i naďalej. Žalovaný sa nestotožnil s námietkami žalobkyne vyslovenými v podanej žalobe, pričom opakovane uviedol, že po zhodnotení zhromaždených dôkazov dospel k záveru, že zadržanie vodičského preukazu žalobkyne bolo v súlade s oprávnením policajta zadržať jej vodičský preukaz podľa ustanovenia § 70 ods. 1 písm. a) zákona o cestnej premávke, keďže menovaná bola minimálne dôvodne podozrivá, že ako vodička motorového vozidla odmietla poslúchnuť pokyn, výzvu, resp. príkaz policajta súvisiaci s výkonom jeho oprávnení pri dohľade nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky, kde sa na výzvu odmietla podrobiť vyšetreniu na zistenie požitia alkoholu spôsobom ustanoveným osobitným predpisom, hoci by také vyšetrenie nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jej zdravie.

22) Žalovaný rovnako opakovane uviedol, že rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu sa vydáva v štádiu konania, keď žalobkyňa je dôvodne podozrivou zo spáchania určitého priestupku, príp. prečinu, resp. z porušenia určitých ustanovení zákona o cestnej premávke, v dôsledku porušenia ktorých je možné uložiť trest alebo sankciu zákazu činnosti spočívajúcu v zákaze vedenia motorového vozidla (§ 70 ods. 1 písm. a) zákona o cestnej premávke). Žalovaný tak v uvedenom prípade pri rozhodovaní o odvolaní nerozhoduje o samotnom skutku ako takom, ale skúma zákonnosť splnenia podmienok na zadržanie vodičského preukazu policajtom na mieste (príp. následne v priebehu konania), resp. oprávnenosť policajta zadržať vodičský preukaz, teda či policajt bol oprávnený zadržať žalobkyňu jej vodičský preukaz podľa ustanovenia § 70 ods. 1 písm. a) zákona o cestnej premávke a následné vydanie rozhodnutia o zadržaní vodičského preukazu. Na splnenie uvedených podmienok je pritom postačujúci predpoklad, resp. možnosť uložiť trest alebo sankciu zákazu činnosti, spočívajúcu v zákaze vedenia motorového vozidla za skutok, z ktorého spáchania bola žalobkyňa podozrivá. Žalovaný sa tak pri rozhodovaní o odvolaní zaoberal výlučne skutočnosťami majúcimi súvis s dôvodmi zadržania vodičského preukazu, pričom ďalšie tvrdenia a námietky žalobkyne boli predmetom ďalšieho konania

vo veci samej, na čo aj žalovaný v napadnutom rozhodnutí poukázal. V uvedenom prípade bola žalobkyňa v čase zadržania vodičského preukazu na mieste samom, resp. v čase rozhodovania o zadržaní vodičského preukazu a v neposlednom rade aj v čase rozhodovania o ňou podanom odvolaní dôvodne podozrivou z porušenia minimálne ustanovenia § 3 ods. 2 písm. c) zákona o cestnej premávke s poukazom na ustanovenie § 137 ods. 2 písm. b) citovaného zákona, a tým už priamo na mieste zadržania vodičského preukazu zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona, pričom za uvedený čin je v zmysle ustanovenia § 32 Trestného zákona, s odkazom na ustanovenie § 61 citovaného zákona možné uložiť trest zákazu činnosti.

23) K tvrdeniam žalobkyne uvedeným v podanej žalobe, a síce že jej bol odňatý vodičský preukaz na základe neúplne zisteného skutkového stavu, kde poverený príslušník PZ ako verejný činiteľ bez akýchkoľvek dôkazov rozhodol, že sa odmietla podrobiť dychovej skúške žalovaný uviedol, že štátne orgány, teda aj orgány Policajného zboru môžu konať iba na základe zákonov, v ich medziach, v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon, tak ako tomu podľa názoru žalovaného bolo aj v uvedenom konkrétnom prípade. Zároveň mal žalovaný za to, že využitie oprávnenia policajta na zadržanie vodičského preukazu, ktoré mu umožňuje v uvedenom konkrétnom prípade zákon o cestnej premávke, za zákonom stanovených podmienok v § 70 ods. 1 písm. a) zákona o cestnej premávke nie je možné považovať za postup v rozpore so zákonom. Rovnako mal za to, že správne orgány oboch stupňov konali plne v súlade s platnou právnou úpravou, pričom prihliadali na všetky platné právne predpisy, vrátane Ústavy SR, ako aj všetky zásady správneho konania, vrátane poukazovanej zásady in dubio pro reo. Zároveň žalovaný opakovane zdôraznil, že v uvedenom prípade, t.j. v prípade zadržania vodičského preukazu a rozhodovania o ňom sa nerozhoduje o samotnom skutku ako takom. Žalovaný sa pri rozhodovaní zaoberal výlučne skutočnosťami majúcimi súvis s dôvodmi zadržania vodičského preukazu, kde ostatné skutočnosti, vrátane prípadných návrhov na vykonanie ďalšieho dokazovania boli predmetom konania vo veci samej. Rozhodovanie o zadržaní vodičského preukazu nie je rozhodovaním o vine a treste žalobkyne a toto rozhodnutie ho nijakým spôsobom nenahrádza.

24) file_0.jpg

file_1.wmf

K ďalším relevantným námietkam uvádzaným žalobkyňou v podanej žalobe, a síce že žalobkyňa nebola riadne poučená, ako má správne fúkať, kde viaceré pokusy boli z jej strany neúspešné, čo viedlo k nesprávnemu, predčasnému a nezákonnému právnemu záveru, že tvrdenie, že odmietla odber krvi sa nezakladá na spoľahlivom zistení skutkového stavu, keďže sa podrobila lekárskej vyšetreniu, kde prítomný policajt nadiktoval službu konajúcej lekárskej záver, žalovaný opakovane tak, ako to uviedol aj v samotnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia o odvolaní poukázal na to, že rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu sa vydáva v štádiu konania, keď osoba je dôvodne podozrivou zo spáchania určitého priestupku, príp. trestného činu, resp. z porušenia určitých ustanovení zákona o cestnej premávke, v dôsledku porušenia ktorých je možné uložiť trest alebo sankciu zákazu činnosti spočívajúcu v zákaze vedenia motorového vozidla (§ 70 ods. 1 písm. a) zákona o cestnej premávke). V uvedenom prípade sa tak nerozhoduje o samotnom skutku ako takom, pričom na splnenie podmienok na zadržanie vodičského preukazu je postačujúci predpoklad uložiť trest alebo sankciu zákazu činnosti, spočívajúcu v zákaze vedenia motorového vozidla za skutok, z ktorého spáchania je osoba podozrivá tak, ako tomu bolo aj v uvedenom konkrétnom prípade, keďže zo zabezpečených dôkazných prostriedkov minimálne vyplývalo, že žalobkyňa viedla ako vodička vozidlo po komunikácii, na ktorú sa vzťahovali pravidlá cestnej premávky v zmysle zákona o cestnej premávke, po zastavení hliadkou PZ a výzve k vykonaniu dychovej skúšky túto odmietla a následne aj lekárske vyšetrenie spojené s odberom krvi, o čom svedčí správa o výsledku objasňovania priestupku, resp. záznam o skutku na úseku cestnej dopravy, pričom menovaná javila známky požitia alkoholu (o čom svedčí lekárska správa zo dňa 01.11.2022). Žalovaný v kontexte vyššie uvedeného zdôraznil, že záznam o skutku na úseku cestnej dopravy zo dňa 01.11.2022, po tom, čo žalobkyňa bolo oznámené, zo spáchania akého skutku je podozrivou navyše vlastnoručne, bez akýchkoľvek námietok podpísala, pričom do príslušnej časti uvedeného záznamu po poučení uviedla vyjadrenie „Sused nutil.“

25) K tvrdeniam týkajúcim sa skutočnosti, že žalobkyňa je pacientom, ktorý prekonal COVID-19, pričom z uvedenej diagnózy je známy medicínsky záver, že kapacita pľúc nedovoľuje mať taký výkon ako pri zdravých pľúcach, že nedokáže podať výkon potrebný pre meranie dragerom, atď. Žalovaný poukázal na to, že uvedené skutočnosti žalobkyňa v predmetnom konaní po prvý krát uviedla až v podanej žalobe a preto sa žalovaný v napadnutom rozhodnutí o odvolaní týmito žiadnym spôsobom nezaoberal. Rovnako poukázal na to, že preskúmateľné je v predmetnom prípade rozhodnutie žalovaného o odvolaní, v spojení s prvostupňovým rozhodnutím o zadržaní vodičského preukazu. V súvislosti s uvedeným taktiež žalovaný okrajovo poukázal na to, že v prípade ak žalobkyňa z akýchkoľvek dôvodov nebola schopná vykonať dychovú skúšku prístrojom na to určeným, mala nepochybne možnosť podstúpiť lekárske vyšetrenie spojené s odberom a laboratórnym vyšetrením krvi, ktoré však odmietla, a to napriek tomu, že také vyšetrenie by nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jej zdravie.

26) K tvrdeniam týkajúcim sa umiestnenia žalobkyne do CPZ, odňatia veci (motorového vozidla) a pod. sa žalovaný bližšie nevyjadril, keďže k uvedenému nie je kompetentným orgánom.

27) K tvrdeniu žalobkyne, že doposiaľ nebola žiadnym orgánom priestupkovo riešená a v karte vodiča nemá žiaden záznam žalovaný uviedol, že jediným dôvodom na zadržanie vodičského preukazu v zmysle § 70 ods. 1 písm. a) zákona o cestnej premávke je skutočnosť, že možno jeho držiteľovi za skutok, z ktorého spáchania je dôvodne podozrivým (bez ohľadu na to, či ide o priestupok alebo o trestný čin) uložiť trest, alebo sankciu spočívajúcu v zákaze vedenia motorového vozidla. Žiadny iný dôvod v zmysle citovaného ustanovenia nie je rozhodujúci pri zadržaní vodičského preukazu, resp. ani pri posudzovaní odôvodnenosti zadržania vodičského preukazu z hľadiska bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, t.j. napr. dĺžka vodičskej praxe, množstvo spáchaných priestupkov, potreba vodičského preukazu pre výkon povolania, osoba, resp. osobné pomery účastníka konania, resp. z iných dôvodov. Na uvedené pritom žalovaný poukázal už priamo v odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

28) K tvrdeniu, že rozhodnutie v písomnej forme vyhotovil a podpísal v mene žalovaného príslušník PZ, ktorý nie je štatutárnym orgánom žalovaného a nepripojil poverenie zo strany štatutárneho zástupcu žalovaného, že je poverenou osobou žalovaný uviedol, že v zmysle ustanovenia § 47 ods. 5 zákona o správnom konaní v písomnom vyhotovení rozhodnutia sa uvedie aj orgán, ktorý rozhodnutie vydal, dátum vydania rozhodnutia, meno a priezvisko fyzickej osoby a názov právnickej osoby. Rozhodnutie musí mať úradnú pečiatku a podpis s uvedením mena, priezviska a funkcie oprávnenej osoby. Ak sa rozhodnutie vyhotovuje v elektronickej podobe podľa osobitného predpisu o elektronickej podobe výkonu verejnej moci, neobsahuje úradnú pečiatku a podpis, ale je správnym orgánom autorizované podľa osobitného predpisu o elektronickej podobe výkonu verejnej moci. Osobitné právne predpisy môžu ustanoviť ďalšie náležitosti rozhodnutia. Z dikcie citovaného ustanovenia vyplýva, že sa jedná o formálne náležitosti rozhodnutia. Odtlačok úradnej pečiatky, meno, priezvisko a funkcia oprávnenej osoby a jej vlastnoručný podpis sú formálne náležitosti, ktoré osvedčujú, že rozhodnutie vydal príslušný správny orgán. Kto je oprávnenou osobou na podpisovanie rozhodnutí ustanovuje vnútroorganizačný predpis správneho orgánu. V súvislosti s uvedeným žalovaný uviedol, že oprávnení pracovníci majú v zmysle platných interných predpisov vydané okrem iného poverenia na rozhodovanie o odvolaniach proti rozhodnutiam vo veciach priestupkov na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, konaniach o vodičských oprávneniach, atď. a s tým spojeným vydávaním a podpisovaním rozhodnutí. Takéto poverenie zároveň v zmysle ustanovenia § 47 zákona o správnom konaní nie je obligatórnou náležitosťou vydávaných rozhodnutí (toto nie je povinnosťou k rozhodnutiam pripájať).

29) Žalovaný v závere svojho vyjadrenia k žalobe poukázal na to, že v predmetnej veci prebehlo trestné konanie, a následne i súdne konanie, kde toto bolo právoplatne ukončené trestným rozkazom Okresného súdu v Bánovciach nad Bebravou č.k. OT/38/2022 zo dňa 02.11.2022, právoplatné dňa 16.03.2023, ktorým bola žalobkyňa uznaná vinnou zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona. Aj uvedená skutočnosť utvrdila žalovaného v správnosti jeho postupu, ako aj postupu prvostupňového správneho orgánu. Na základe vyššie opísaných skutočností žalovaný navrhol, aby správny súd žalobu žalobkyne zamietol.

Vyjadrenie žalobkyne k duplike žalovaného (replika žalobkyne)

30) V replike zo dňa 31.07.2023 žalobkyňa uviedla, že podľa jej presvedčenia žalovaný zamlčuje, že na jeho strane došlo k pochybeniu, keď nebol riadne zistený skutkový stav. Na preukázanie týchto

skutočnosť žalobkyňa správne súdu predložila rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bánovciach nad Bebravou odbor poriadkovej a dopravnej polície, okresný dopravný inšpektorát č. ORPZ-BN-OPD-134-002/2022-ZOS zo dňa 08.11.2022 (o preskúmaní zdravotnej spôsobilosti žalobkyne osobitne vo vzťahu k závislosti od alkoholu), výmenný list – poukaz zo dňa 03.03.2023, rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bánovciach nad Bebravou odbor poriadkovej a dopravnej polície, okresný dopravný inšpektorát č. ORPZ-BN-OPDP3-28-017/2023 ZOS zo dňa 10.05.2023 o prerušení konania o odobratí vodičského oprávnenia žalobkyne, doklad o preskúmaní zdravotnej starostlivosti, osobitne vo vzťahu k závislosti od alkoholu, inej návykovej látky alebo liečiva zo dňa 28.07.2023 a lekársku správu – nález vystavenú K. L. K., psychiatrom zo dňa 28.07.2023.

Vyjadrenie žalovaného k replike žalobkyne

31) V súvislosti s námietkami uvádzanými žalobkyňou v replike zo dňa 31.07.2023 žalovaný vo vyjadrení zo dňa 05.09.2023 len stručne uviedol, že sa nestotožňuje a nesúhlasí s jej námietkou, že zamlčuje, že na jeho strane došlo k pochybeniu, keď nebol riadne zistený skutkový stav. Opakovane, tak ako to uviedol jednak v samotnom napadnutom rozhodnutí, ako aj vo vyjadrení k žalobe zo dňa 12.05.2023 uviedol, že rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu sa vydáva v čase, resp. štádiu konania, keď žalobkyňa je dôvodne podozrivou zo spáchania určitého priestupku, príp. prečinu, resp. z porušenia určitých ustanovení zákona o cestnej premávke, v dôsledku porušenia ktorých je možné uložiť trest alebo sankciu zákazu činnosti spočívajúcu v zákaze vedenia motorového vozidla (§ 70 ods. 1 písm. a) zákona o cestnej premávke). Žalovaný tak v uvedenom prípade pri rozhodovaní o odvolaní nerozhoduje o samotnom skutku ako takom, ale skúma zákonnosť splnenia podmienok na zadržanie vodičského preukazu policajtom na mieste (príp. následne v priebehu konania), resp. oprávnenosť policajta zadržať vodičský preukaz, teda či policajt bol oprávnený zadržať žalobkyne jej vodičský preukaz podľa ustanovenia § 70 ods. 1 písm. a) zákona o cestnej premávke a následné vydanie rozhodnutia o zadržaní vodičského preukazu. Na splnenie uvedených podmienok je pritom postačujúci predpoklad, resp. možnosť uložiť trest alebo sankciu zákazu činnosti, spočívajúcu v zákaze vedenia motorového vozidla za skutok, z ktorého spáchania je žalobkyňa podozrivá. Žalovaný sa tak pri rozhodovaní o odvolaní zaoberal výlučne skutočnosťami majúcimi súvis s dôvodmi zadržania vodičského preukazu, pričom ďalšie tvrdenia a námietky žalobkyne boli predmetom ďalšieho konania vo veci samej. K žalobkyňou predloženým listinným dôkazom, ktoré podľa žalobkyne preukazujú nedôvodnosť postupu žalovaného v predmetnej veci, žalovaný uviedol, že ako je zrejmé aj zo samotných predložených listinných podkladov, jednalo sa o samostatné konania v zmysle jednotlivých príslušných ustanovení zákona o cestnej premávke, a síce podľa § 91 ods. 4 zákona o cestnej premávke (preskúmanie zdravotnej spôsobilosti osobitne vo vzťahu k závislosti od alkoholu) a následne odobratie vodičského oprávnenia podľa § 92 ods. 2 písm. e) zákona o cestnej premávke, keďže sa žalobkyňa nepodrobila nariadenému preskúmaniu zdravotnej spôsobilosti osobitne vo vzťahu k závislosti od alkoholu. V kontexte žalobkyňou predložených listinných dôkazov žalovaný má za to, že z nich žiadnym spôsobom nevyplýva záver, že by v konaní o zadržaní vodičského preukazu žalobkyne postupoval v rozpore so zákonom, resp. nedôvodne. Žalovaný trval na tom, aby správny súd žalobu žalobkyne ako nedôvodnú zamietol.

32) Žalobkyňa sa už k vyjadreniu žalovaného zo dňa 05.09.2023 ďalej nevyjadřila.

Posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov

33) Správny súd v Banskej Bystrici v prvom rade konštatuje, že bol zriadený zákonom č. 151/2022 Z. z., pričom podľa § 3 ods. 3 písm. a) uvedeného zákona výkon súdnictva od 1. júna 2023 prešiel z krajských súdov na správne súdy vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. júna 2023 daná právomoc správnych súdov, a to z Krajského súdu v Banskej Bystrici, Krajského súdu v Trenčíne a Krajského súdu v Žiline na Správny súd v Banskej Bystrici. Správny súd v Banskej Bystrici (ďalej iba ako „správny súd“) teda ako správny súd vecne a miestne príslušný vec prejednal bez nariadenia pojednávania podľa § 107 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej aj ako „SSP“), pretože nezistil žiaden z dôvodov podľa § 107 ods. 1 písm. a) až e) SSP, pre ktorý by mal na pojednanie veci nariadiť pojednávanie. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu dňa 15.08.2024 v súlade s § 137 ods. 4 SSP. Súd rozsudok následne verejne vyhlásil dňa 21.08.2024.

34) Správny súd preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného a správneho orgánu prvého stupňa podľa ustanovenia § 177 a nasl. SSP v spojení s ustanovením § 194 ods. 1, 2 SSP v medziach žalobných bodov (§ 134 ods. 1 a § 183 SSP) a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj správneho orgánu prvého stupňa sú v celom rozsahu zákonné, preto žalobu s poukazom na citované ustanovenie § 190 SSP zamietol ako nedôvodnú.

Právny rámec

35) Podľa § 493e zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) konania začaté a neskončené do 30. júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. júna 2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.

36) Podľa § 177 ods. 1 SSP správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

37) Podľa § 190 SSP ak správny súd po preskúmaní rozhodnutia alebo opatrenia žalovaného dospeje k záveru, že žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

38) Podľa § 194 ods. 1, 2 SSP správnym trestaním sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy o priestupku, správnom delikte alebo o sankcii za iné podobné protiprávne konanie. Ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie vo veciach správneho trestania ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

39) Podľa § 61 ods. 1, 2 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestného zákona v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“) trest zákazu činnosti spočíva v tom, že sa odsúdenému po dobu výkonu tohto trestu zakazuje výkon určitého zamestnania, povolania alebo funkcie alebo takej činnosti, na ktorú treba osobitné povolenie alebo ktorej podmienky výkonu upravuje osobitný predpis. Trest zákazu činnosti môže súd uložiť na jeden rok až desať rokov, ak sa páchatel dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou.

40) Podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona rovnako ako v odseku 1 sa potrestá, kto sa pri výkone zamestnania alebo inej činnosti uvedenej v odseku 1 odmietne podrobiť vyšetreniu na zistenie návykovej látky, ktoré sa vykonáva dychovou skúškou alebo orientačným testovacím prístrojom, alebo sa odmietne podrobiť lekárskemu vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, hoci by to pri vyšetrení nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie.

41) Podľa § 3 ods. 2 písm. c) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení účinnom ku dňu 07.02.2023 (ďalej len „zákon o cestnej premávke“) účastník cestnej premávky je ďalej povinný poslúchnuť pokyn, výzvu alebo príkaz policajta súvisiaci s výkonom jeho oprávnení pri dohľade nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky, strpieť výkon jeho oprávnení, ako aj pokyny iných osôb, ktoré na to oprávňuje tento zákon alebo osobitný predpis.

42) Podľa § 70 ods. 1 písm. a) zákona o cestnej premávke policajt je oprávnený zadržať vodičský preukaz vydaný orgánom Slovenskej republiky alebo orgánom iného štátu, ak možno uložiť trest alebo sankciu zákazu činnosti spočívajúcu v zákaze vedenia motorového vozidla.

43) Podľa § 70 ods. 3 zákona o cestnej premávke za podmienok uvedených v odseku 1 písm. a) je policajt oprávnený zadržať vodičský preukaz až do právoplatného skončenia veci.

44) Podľa § 70 ods. 4 zákona o cestnej premávke policajt bezodkladne vydá o zadržaní vodičského preukazu potvrdenie a najneskôr v nasledujúci pracovný deň po zadržaní vodičského preukazu zašle vodičský preukaz orgánu Policajného zboru príslušnému podľa miesta, kde sa skutok stal. V potvrdení môže policajt povoliť ďalšiu jazdu s vozidlom najviac na 15 dní, ak takou jazdou nebude ohrozená bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky; povolenie platí len na území Slovenskej republiky.

45) Podľa § 70 ods. 6 zákona o cestnej premávke orgán, ktorý koná vo veci súvisiacej so zadržaním vodičského preukazu, je povinný v každom štádiu konania skúmať odôvodnenosť zadržania vodičského preukazu z hľadiska bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Ak dôvody zadržania nie sú alebo pominuli, musí byť vodičský preukaz vodičovi bezodkladne vrátený.

46) Podľa § 70 ods. 7 zákona o cestnej premávke orgán Policajného zboru bez ďalšieho konania vydá do 15 dní odo dňa zadržania vodičského preukazu rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu. Rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu zadržaného podľa odseku 1 písm. a) sa nevydáva, ak v lehote do 15 dní od zadržania vodičského preukazu už bolo právoplatne rozhodnuté o uložení trestu zákazu činnosti spočívajúceho v zákaze vedenia motorového vozidla alebo sankcie zákazu činnosti spočívajúcej v zákaze vedenia motorového vozidla a príslušný orgán sa o tom dozvedel. Rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu zadržaného podľa odseku 1 písm. b) až e) sa nevydáva.

47) Podľa § 137 ods. 2 písm. b) zákona o cestnej premávke porušením pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom je odmietnutie podrobiť sa vyšetreniu na zistenie požitia alkoholu alebo inej návykovej látky.

48) Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

49) Podľa § 32 ods. 2 Správneho poriadku podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správnomu orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán. Údaje z informačných systémov verejnej správy a výpisy z nich, okrem údajov a výpisov z registra trestov, sa považujú za všeobecne známe skutočnosti a sú použiteľné na právne účely. Tieto údaje nemusí účastník konania a zúčastnená osoba správnomu orgánu preukazovať dokladmi. Doklady vydané správnym orgánom a obsah vlastných evidencií správneho orgánu sa považujú za skutočnosti známe správnomu orgánu z úradnej činnosti, ktoré nemusia účastník konania a zúčastnená osoba správnomu orgánu dokladovať.

50) Podľa § 46 Správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

51) Podľa § 47 ods. 5 Správneho poriadku v písomnom vyhotovení rozhodnutia sa uvedie aj orgán, ktorý rozhodnutie vydal, dátum vydania rozhodnutia, meno a priezvisko fyzickej osoby a názov právnickej osoby. Rozhodnutie musí mať úradnú pečiatku a podpis s uvedením mena, priezviska a funkcie oprávnenej osoby. Ak sa rozhodnutie vyhotovuje v elektronickej podobe podľa osobitného predpisu o elektronickej podobe výkonu verejnej moci, neobsahuje úradnú pečiatku a podpis, ale je správnym orgánom autorizované podľa osobitného predpisu o elektronickej podobe výkonu verejnej moci. Osobitné právne predpisy môžu ustanoviť ďalšie náležitosti rozhodnutia.

52) Z obsahu administratívneho spisu, a to z potvrdenia o zadržaní vodičského preukazu evidenčné číslo: M. XXXXXX, evidenčné číslo policajta XXXXXX, správny súd zistil, že dňa 01.11.2022 o 09:20 hod. na mieste M. N., I. G. I. bol žalobkyňou ako vodičkou vozidla M1, Hyundai ix 35 s evidenčným číslom: H. zadržaný vodičský preukaz evidenčné číslo: G.. Potvrdenie o zadržaní vodičského preukazu bolo žalobkyňou podpísané.

53) Z úradného záznamu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bánovciach nad Bebravou, odboru poriadkovej a dopravnej polície, obvodného oddelenia zo dňa 01.11.2022 mal súd za preukázané, že príslušníci PZ v čase o 09.15 hod. na ulici A. Hlinku spozorovali osobné motorové vozidlo zn. Hyundai ix35 bielej farby, s evidenčným číslom: H., ktorého vodič jazdil zo strany na stranu, čím u nich vzniklo podozrenie, že tento vodič je pod vplyvom alkoholu. Preto bolo uvedené vozidlo príslušníkmi PZ zastavené. Po jeho zastavení bola vodička vozidla vyzvaná na predloženie dokladov totožnosti a bola stotožnená ako žalobkyňa. Keďže vodička javila známky požitia alkoholických nápojov bola vyzvaná, aby sa podrobila dychovej skúške, čo odmietla. Na mieste bola vodička poučená o tom,

že odmietnutím dychovej skúšky sa dopúšťa trestného činu. Žalobkyňa bola opätovne viacnásobne vyzvaná, aby sa dychovej skúške podrobila, ale odmietla. Taktiež bola poučená o možnosti lekárskeho vyšetrenia a odberu krvi na zistenie prítomnosti alkoholu v tele, čo rovnako odmietla. Následne bola pred vodičkou vykonaná kontrolná dychová skúška v čase o 09:38 hod. s hodnotou 0,00mg/l priamo veliteľom hliadky. Keďže sa menovaná dopustila trestného činu podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona bola na mieste s menovanou spísaná správa o výsledku objasňovania priestupku, v ktorej sa žalobkyňa vyjadrila „Sused nutil“, ktorú žalobkyňa taktiež vlastnoručne podpísala. Žalobkyňa bola následne eskortovaná na OO PZ Bánovce nad Bebravou za účelom ďalších procesných úkonov.

54) Z lekárskej správy K. M. I. zo dňa 01.11.2022, ktorou bola žalobkyňa vyšetrená na žiadosť PZ pred umiestnením do CPZ vyplýva, že žalobkyňa k uvedenému dátumu javila známky užitia alkoholu.

55) Predmetom tohto správneho súdneho konania je posúdenie zákonnosti rozhodnutia žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím správneho orgánu, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie, ktorým bolo podľa citovaného ustanovenia § 70 ods. 6 a 7 zákona o cestnej premávke v nadväznosti na citované ustanovenie § 70 ods. 1 písm. a) zákona o cestnej premávke a ustanovenia § 3 ods. 2 písm. c), § 137 ods. 2 písm. b) zákona o cestnej premávke rozhodnuté o zadržaní vodičského preukazu žalobkyne dňa 01.11.2022 s tým, že dôvody jeho zadržania trvajú aj naďalej. Správny dospel k záveru o zákonnosti rozhodnutia žalovaného v spojení s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa a nedôvodnosti žaloby žalobkyne vychádzajúc z nasledovných úvah.

56) Správny súd mal z obsahu administratívneho spisu, a to z potvrdenia o zadržaní vodičského preukazu, úradného záznamu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bánovciach nad Bebravou, odboru poriadkovej a dopravnej polície, obvodného oddelenia zo dňa 01.11.2022, zo správa o výsledku objasňovania priestupku, ako aj z lekárskej správy K. M. I. zo dňa 01.11.2022 nepochybne za preukázané, že existovali zákonné podmienky na zadržanie vodičského preukazu žalobkyne policajtom, ktoré má na mysli ustanovenie § 70 ods. 1 písm. a) zákona o cestnej premávke a následne rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu v zmysle § 70 ods. 7 zákona o cestnej premávke, keďže pre splnenie zákonných podmienok je postačujúci predpoklad, resp. možnosť uloženia trestu alebo sankcie zákazu činnosti, spočívajúcej v zákaze vedenia motorového vozidla za skutok, z ktorého je žalobkyňa dôvodne podozrivá. Opak správny súd preukázaný nemal. Žiadne iné okolnosti totiž z citovaného ustanovenia § 70 ods. 7 v nadväznosti na citované ustanovenia § 70 ods. 1 písm. a) zákona o cestnej premávke zákonodarca pre vznik oprávnenia policajta zadržať vodičský preukaz nepredpisuje. Správne orgány z vykonaného dokazovania dospeli k správne záveru o naplnení hypotézy citovaného ustanovenia § 70 ods. 1 písm. a) zákona o cestnej premávke, keď mali vykonaným dokazovaním preukázanú existenciu možnosti uloženia trestu žalobkyne. Správny súd taktiež zistil, že trestným rozkazom Okresného súdu v Bánovciach nad Bebravou č.k. 0T/38/2022 zo dňa 02.11.2022, právoplatným dňa 16.03.2023 bola žalobkyňa za vyššie uvedený skutok uznaná vinnou zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona. Správny súd preto námietku žalobkyne o nesprávnom vyhodnotení skutkového stavu vyhodnotil ako nedôvodnú.

57) Správny súd vzhľadom na predmet prieskumu poukazuje na to, že k aplikácii ustanovenia § 70 ods. 1 písm. a) zákona o cestnej premávke v spojení s ustanovením § 70 ods. 7 zákona o cestnej premávke nie je zákonodarcom predpísaná podmienka právoplatného uloženia trestu alebo sankcie zákazu činnosti spočívajúcej v zákaze vedenia motorového vozidla. Naopak zákonodarca expressis verbis viazal splnenie podmienky aplikácie ustanovenia § 70 ods. 1 písm. a) zákona o cestnej premávke na „možnosť uloženia trestu alebo sankcie“. Formulácia daného ustanovenia je vyjadrená dostatočne jasným a zrozumiteľným spôsobom. Správny súd preto nemal dôvod odchyliť sa od doslovného znenia daného ustanovenia. Základnou metódou výkladu a uplatnenia všeobecne záväzného právneho predpisu v materiálnom právnom štáte je metóda doslovného výkladu. Až tam a vtedy, kde a keď doslovným výkladom nemožno jednoznačne identifikovať subjekt, obsah alebo objekt právnej normy, sa v materiálnom právnom štáte možno odkloniť od doslovného výkladu a nejasnosť právnej úpravy odstraňovať prostredníctvom inej metódy výkladu (Drgonec, J. Ústava Slovenskej republiky. Teória a prax. Bratislava: C. H. Beck, 2015. s. 131, 133).

58) Správny súd ďalej konštatuje, že z obsahu rozhodnutia žalovaného vyplýva, že žalovaný sa s odvolacími námietkami žalobkyne náležite vyrovnal. V čase vydania rozhodnutia trvali dôvody pre zadržanie vodičského preukazu, nakoľko od vydania rozhodnutia prvého stupňa, resp. od zadržania

vodičského preukazu nedošlo k ich zmene, z rozhodnutia o zadržaní vodičského preukazu, ktoré vydal prvostupňový správny orgán je zrejmé, čo bolo podkladom pre vydanie takéhoto rozhodnutia, rovnako bolo zrejmé, že ho vydal prvostupňový správny orgán v čase, resp. v štádiu, keď žalobkyňa bola len podozrivou zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, resp. porušenie určitých ustanovení zákona o cestnej premávke (§ 3 ods. 2 písm. c) s poukazom na § 137 ods. 2 písm. b) zákona o cestnej premávke), pre ktoré je možné uložiť trest alebo sankciu zákazu činnosti spočívajúcu v zákaze vedenia motorového vozidla (§ 70 ods. 1 zákona o cestnej premávke), preto nemožno hovoriť ani o prípadnom arbitrátom, eventuálne nepreskúmateľnom rozhodnutí žalovaného.

59) Ohľadom námietky žalobkyne, že je pacientom, ktorý prekonal COVID-19, pričom z uvedenej diagnózy je známy medicínsky záver, že kapacita pľúc nedovoľuje mať taký výkon ako pri zdravých pľúcach, teda že nedokázala podať výkon potrebný pre meranie dragerom správny súd konštatuje, že tieto námietky žalobkyňa v rámci administratívneho konania neuviedla, po prvý krát ich uviedla až v podanej žalobe. Z uvedeného dôvodu sa s nimi žalovaný ani nemal ako vysporiadať. V kontexte uvedeného však správny súd konštatuje, že i v prípade nemožnosti vykonania dychovej skúšky na základe akýchkoľvek zdravotných obmedzení mala žalobkyňa možnosť za účelom náležitého zistenia, či použila motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu podstúpiť lekárske vyšetrenie spojené s odberom krvi, čím by svoj zdravotný stav nijako neohrozila, čo ona odmietla. Opak správny súd preukázaný nemal.

60) Vo vzťahu k námietke žalobkyne, že doposiaľ nebola žiadnym orgánom priestupkovo trestaná a v karte vodiča nemá žiaden záznam, správny súd i túto námietku žalobkyne vyhodnotil ako takú, ktorá pri posudzovaní dôvodov na zadržanie vodičského preukazu v zmysle § 70 ods. 1 písm. a) zákona o cestnej premávke nemá žiadnu relevanciu.

61) Ohľadom námietky žalobkyne, že napadnuté rozhodnutie v písomnej forme vyhotovil a podpísal v mene žalovaného príslušník PZ, ktorý nie je štatutárnym orgánom žalovaného a nepripojil poverenie zo strany štatutárneho zástupcu žalovaného, že je poverenou osobou, správny súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie obsahuje všetky náležitosti rozhodnutia obsiahnuté v ustanovení § 47 ods. 5 zákona o správnom konaní, pričom otázku toho, kto je oprávnenou osobou na vydanie a podpisovanie rozhodnutí ustanovuje vnútroorganizačný predpis dotknutého správneho orgánu s tým, že obligatórnou náležitosťou vydaného rozhodnutia nie je poverenie tejto osoby vydané zo strany štatutárneho orgánu žalovaného. Toto sa k rozhodnutiu nepripája.

62) Vo vzťahu k ďalším námietkam žalobkyne, ktoré sa týkajú samotného trestného skutku, ktorý bol žalobkyni kladený za vinu, správny súd udáva, že uvedenými sa nezaoberal, keďže nie sú relevantné v konaní o správny súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu podľa § 70 ods. 7 zákona o cestnej premávke v spojení s ustanovením § 70 ods. 1 písm. a) zákona o cestnej premávke.

63) Pokiaľ ide o žalobné námietky obsiahnuté žalobkyňou až v replike zo dňa 31.07.2023, doručenej správne mu súdu, správny súd udáva, že sa týmito námietkami nezaoberal, keďže boli uplatnené žalobkyňou po zákonom stanovenej dvojmesačnej lehote v zmysle § 183 Správneho súdneho poriadku, v ktorej by mohla žalobkyňa rozšíriť správnu žalobu alebo doplniť správnu žalobu o ďalšie žalobné body. Žalobkyni bolo rozhodnutie žalovaného doručené dňa 03.03.2023. Lehota na produkovanie, resp. dopĺňanie žalobných bodov tak žalobkyni márne uplynula dňom 03.05.2023. Okrajovo však správny súd konštatuje, že listiny žalobkyňou predložené v replike zo dňa 31.07.2023 by nijakým spôsobom nemali vplyv na posúdenie zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného podľa § 70 ods. 7 zákona o cestnej premávke, keďže z predmetom prieskumu nesúviseli.

64) Pre úplnosť správny súd dodáva, že k vydaniu preskúmaného rozhodnutia došlo na základe zákonom povolenej správnej úvahy (policajt je oprávnený zadržať vodičský preukaz, ak možno uložiť trest alebo sankciu zákazu činnosti spočívajúcu v zákaze vedenia motorového vozidla), preto správny súd preskúmal uvedené rozhodnutie len v tom smere, či takéto rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť, ani vhodnosť správneho rozhodnutia. Vzhľadom na to, že v konaní správneho orgánu o zadržanie vodičského preukazu nebolo možné skúmať ako bude ukončené trestné konanie vedené voči žalobkyni pre prečin, resp. iné okolnosti, avšak v danom konaní nebolo vylúčené uloženie trestu zákazu činnosti žalobkyni, boli splnené zákonné medze a hľadiská stanovené pre zadržanie vodičského preukazu v intenciách citovaného ust. § 70 ods. 1 písm. a) zákona

o cestnej premávke. Z tohto pohľadu nemá relevanciu ani prípadná odkázanosť žalobkyne na vedenie motorového vozidla vzhľadom na jej osobnostné, či pracovné pomery.

65) Keďže sa správny súd s rozhodnutím správnych orgánov stotožnil a dospel k záveru, že žalobné námietky žalobkyne neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutých rozhodnutí, preto žalobu s poukazom na citované ustanovenie § 190 SSP ako nedôvodnú zamietol.

66) Vychádzajúc z toho, že žalobkyňa nebola v konaní pred správnym súdom úspešná, správny súd jej nepriznal právo na náhradu trov konania podľa § 167 ods. 1 SSP a contrario.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je p r í p u s t n á kasačná sťažnosť, ktorú môže podať účastník konania, ak bolo rozhodnuté v jeho neprospech, pričom ju musí podať v lehote jedného 30 dní od doručenia rozhodnutia. Zmeškanie tejto lehoty nie je možné odpustiť.

Kasačná sťažnosť sa podáva na tunajšom súde. Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že:

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený vyššie pod písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť:

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (sťažnostné body),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti. Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

Kasačnú sťažnosť je potrebné predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.